

ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

(Τοῦ Χάνς Ντάλ)

ΓΑΛΟΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΘΑΣ ΝΤ' ΑΡΣΕΝ

'Η Λουκία Μαυτρόλ, δρυμιά κοντά στὸ παράθυρο ποὺ ἔβλεπε στὴ λειψόρδο τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης, ἔξηγονσε στὸν ἀστυνόμο πᾶς ἔγινε τὸ δράμα :

— "Οταν ἡ πυρία Βέρθα ντ' Ἀρδόν ζήτησε στὸ τηλέφωνο τὸ μπάνο «Μπαλάκ», ἐγὼ βρισκόμουν ἐδῶ, στὸ σαλόνι. Γύρισα τότε ἀπὸ λεπτότητα τὴν οὔρη μου, πλησίασα σ' αὐτὸν τὸ παράθυρο καὶ ἄρχισα νὰ κιντάξω ἔξω στὸ δόμο. 'Η κινή ντ' Ἀρδόν κουβέντιασε λίγο στὸ τηλέφωνο μὲ τὸν κ. Πιέρ Μπαρόλ. Τὸν παρασαλούσε νὰ οθῆ στὸ σπίτι νὰ τοῦ μιλήσῃ. Ἐξαφνα τοῦ φύρωνται : — "Αν δὲν ἔρθεις, θὰ σκοτωθῇς. Τὴν ίδια στιγμή, ἀκουσα ἔναν πυροβολισμό. Γύρισα καὶ εἶδα τὴν Βέρθα νὰ πέφτει κατὰ γῆς. Ἐτρεξε διμέσος κοντά της καὶ, μέσα στὴν παρασάλη μου, θέλησα νὰ τραβήξω τὸ περίστροφο ἀλλ' η τέλος κέρια της. Δὲν ξέρω πῶς, εἶχα τὴν ἐντύπωσι τὸν δεῖν σκοτώθηκε καὶ ζητοῦσα νὰ τῆς πάρω τὸ δτλο, γιὰ νὰ μὴν ξαντιψοθαλήσῃ. Συγγόνων ζηγούσα νὰ φωνέλαι, ξηδώντας βοήθεια.

'Ο απινόμος ἔφρεις ἔνα βλέμμα στὸ πτῶμα τῆς Βέρθας ντ' Ἀρδόν, ποὺ ἤταν ξαπλωμένο στὰ πόδια του, στὴ μέση τοῦ κομψοῦ σαλονιοῦ. 'Απ' τὸν δεξιὸ κροταφό της, στὸ δεύτερο φανόταν ἡ τορύτα ποὺ ἄνοιξε ἡ σφράσα, ἔτρεχε μιὰ λωρίδα αἷμα, κηλιδώνωντας τὸ ἀνοικτόχρονο χαλί.

— Πές της καμαρέρας νὰ περάσῃ! είτε δ' ἀστυνόμος σ' ἔντις καρφορύλακα.

Σὲ λίγο, μπήκε μέσα ἡ Μαρία, ἡ καμαριέρα, διπορεύοντας νὰ κιντάξῃ τὸ πτῶμα τῆς κυρίας της.

— "Οταν μπήκες ἐδῶ μέσα, τὴν ρώτησε δὲν στύνωντας, δὲν εἶδες τὴν δεσποινίδα Μαυτρόλ νὰ προσπαθῇ νὰ βάλῃ τὸ περίστροφο στὸ χέρι τῆς κυρίας σου ;

— Ναι! ἀποκοινώπηκε ἡ Μαρία, τρέμουντας ἀλλ' τὸ νόδο της.

— Κάνεις λάθος, Μαρία! τῆς είτε ή Λουκία μὲ

ταραχή. Δὲν ἔβαζα τὸ περίστροφο στὸ χέρι της. 'Απεναντίας.... τὸ τραβούνσα....

— 'Η Βέρθα ντ' Ἀρδόν ἤταν τότε εἰκοσιτεσσάρων ἔτων. Σὲ λίγια 19 ἔτῶν ἀπόφασισε νὰ παρατήσῃ τὸ μοδιστράδικο, στὸ ὄποιο χαλύστηκε τὰ μάτια της καὶ τὰ χέρια της καὶ νὰ ἐπωρελῆθη τὸν δώδων ποὺ τῆς ἔδωσε ἡ φύση μὲ συγκανητικὴ γενναιοδωρία. Πολλοὶ νεαροὶ τῆς γειτονιᾶς τῆς είχαν πεῖ πῶς ήταν δύορφη. Αὐτὸς της ξέρει καὶ μόνη της. Δὲν ἤταν ικατόν κρήμα ν' ἀφήσῃ τὰ νειάτα της νὰ μαραθοῦν σὲ μιὰ κοπαστική, κι' ἀχρειστη δουλειά ;

Μέσσα σὲ πέντε χρόνια, ἡ Βέρθα ντ' Ἀρδόν ἀπόκτησε ἔτσι τρεῖς φίλους. 'Ο πρώτος τῆς ἐπτάλισε ἕνα πλούσιο διαμέρισμα σ' ἕνα δρόμο δχι καὶ τόσο ἀποκεντρω. Αὐτὸς τῆς ἔνεβαλε τὴν ίδεα νὰ ὑπογράφεται ντ' Ἀρδόν, γιατὶ τ' ὅντα μάτια ἤταν ποὺ ἀριστοκρατικό. Μιὰ μέρα χωρίσανε σὰν καλοὶ φίλοι. 'Ο δεύτερος φίλος της ἤταν ἔνας κομικὸς ημετοπός, ποὺ είχε διώσι τὸ μεγάλο πρόσων νὰ γνωρίζει πολὺ κόσμο. Αὐτὸς συνέστησε τὴ Βέρθα στὸν πλούσιο βιομήχανο 'Εμπλ Ντελμπέρ, τὸν τελείτασιο φίλο της.

— Ο Ντελμπέρ — διπὸ γενναιόδωρος ἀλλ' θλοις— ἐγκατέστησε τὴ Βέρθα σ' ἔνα μικρό μέγαρο τῆς λεωφόρου τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης, τῆς στόλιος τὸν δρόσο της λαμπό μ' ἔνα κολλεῖ ἀπὸ ἀληθινά μαργαριτάρια, τῆς χάρισες ἔνα αιντοκάντιο μ' ἔνα σωφέρο μὲ λιθρέα, ἔθεσε στὴ διάθεσί της τὸ ἀπαραίτητο ὑπηρετικὸ προσωπικό καὶ τῆς ἔδινε δύο μετοχῆς τῆς χρειαζόντουσαν γιὰ νὰ ίκανοτοική κάθε ἐπιθυμία της, κάθε ίδιοτροπία της.

— Υστερό — ἀλλ' λίγο καυφό, ἡ Βέρθα προσέλαβε στὸν ὑπηρεσία της ὡς εγραμματέας της μιὰ παλιὰ συνομιλητὴ φιλενάδα της, τὴ Λουκία Μαυτρόλ.

"Ἐξαφρα ἄκουσε ἔναν τρομερὸν κρότο..."

πού τὴν είχε γνωρίσει ἀλλοτε ώς μανεύεν.

Ἐναὶ ἀτόχευμα τοῦ Ἀρραιλίου, ἐνῷ ἡ Βέρθα ντ' Ἀρρόν ἐτέστρεψε στὸ στάτι της, τῇ στιγμῇ ἀκριβῶς ποὺ τὸ αὐτοκίνητό της ἔμπαιε στὸ πάρκο τοῦ μεγάρου της, εἰδὲ τῇ Λοιπάν ἀκούπισμένη ε' ἔνα δέντρο νὰ κονθεντιάζῃ μ' ἔνα νέο. Ἡ Βέρθα μάζεψε τὰ φρύδια της, κατέβηκε ἀτ' τ' ἀμάξι της, πλησίασε τὸ ζευγάρι καὶ εἴτε τῆς φύλας της :

— Γιατὶ δὲν μοῦ είτες, Λοιπά, πώς ἔχεις φίλο;

Ἡ Λοιπά τάχασε. Ὁ νέος ἔγιαλε ταραγμένος τὸ κατέλλο του. Ἰτανὸν ἔνα παιδίραφι εἰσωστέντε περίτου ἐτῶν, μὲ μανῆς γναλιστερᾶς μαλίσια, μὲ κανονιάς χαραστητικά, μὲ γκρίζα μάτια,

— Εἶναι ὁ κ. Πιέρ Μπαράλ, ἐτράμιλος ή Λοιπά. Μοῦ φαίνεται πώς τοῦ ἔκανα λόγο γι' αὐτόν.

— Απατᾶσαι! ἀποκρίθηκε ἡ Βέρθα. Μὰ γιατὶ δὲν προσκαλεῖς τὸ φίλο σου στὸ σαλόνι νὰ πάρῃ νὰ πορτῇ;

— Υστερὸν ἀπὸ λίγο, βοιοκρίτουσαν μ' οἱ τρεῖς στὸ σαλόνι. Ὁ Πιέρ Μπαράλ, ἔκθετορεύτηκε σιγά-σιγά. Ἀπαντούσε σ' ὅλες τις ἐρωτήσεις ποὺ τοῦ ἔκανε ἡ Βέρθα, ἐνῷ ἡ Λοιπά, καθισμένη στὴν ἄπορη ἐνώπιον κανατέ, προτοῦσε ἐπίμονη σιωπή. Ἡ Βέρθα ἔμαςε σιγά-σιγά πώς ὁ Πιέρ Μπαράλ, ἱτανὸς ἀπλὸς λογιστής στὸ ἔγοντάσιο κορδονιάν Ντιφέν, πώς διασθένει τὸν ἔλαχιστος καὶ πώς δὲν ἱτανὸς διόλοις εὐχαριστημένος ἀτ' τὸ θέα του. Τέλος, τὸν προσεκάλεσε—χωρὶς νὰ ἔσονται οὔτε ίδια τὸ γατά—να μείνει νὰ φάνη μαζί του. Ὁ Πιέρ δέχτηκε τὴν πρόσκληση, χωρὶς νὰ δείξῃ τὴν παραγωγὴν ἔκτιλης, σὰν νὰ τὴν θεωροῦσε φυσικότατη. “Οσο γιὰ τὴν Λοιπά, δὲν ηὔρες ἀν̄ ἔφερε νὰ εὐχαριστηθῇ ἡ νὰ δυσαρεστηθῇ γι' αὐτό.

* * *

Πέρασαν τοῖς μῆνες. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτόν, ἡ Βέρθα διερράγητηκε πολλὲς φορὲς μῆτως εἰχε τορβλλασθεῖ. Τὸ γεγονός διωτὸς είνε, διτὶ σιγά-σιγά ντονται τὴν ἀνάγκην νὰ ἔργηση στὸν Πιέρ καὶ ν' ἀρχίσῃ νὰ τὸν φιλῆ μὲ μανία. Ὁ Πιέρ τὸ κατάλαβε αὐτό. Καὶ δὲν ἔργησε νὰ ἐποιεῖται ηθῆ τῆς ἀδινεμένων μιτῆς τῆς Βέρθας. Ἀγαπήθηκεν. Ἀτ' τὴν ἡμέραν διωτὸς ἔσειν, ἡ κ. ν. ν. τ' Ἀρρόν ζώστησε μὲ τὸ διαφράγμα τόσο, μῆτως καταλάβησε τίτο δι. κ. Ντελμπιέρο—διφύλαξ ποὺ τὴν συντροφούσε καὶ διποτός πήγανε καὶ τὴν ἔθετε τακτικὰ διὸ φοροῦσε τὴν ἔθοδον—καὶ ἡ Λοιπά. Τὰ ματιά μάτια αὐτῆς τῆς γνωνάτας φθίστηκαν τὴν Βέρθα. Ἡ Λοιπά δὲν ἱτανὸς ἀτ' τὶς γνωνάτες ἔσεινες ποὺ διάνοιν νὰ τὸν πάρουν τοὺς φύλας.

— Μή φοβᾶσαι, ἔλεγε ὁ Πιέρ στὴν Βέρθα. Ἡ Λοιπά νομίζει πάσι μὲ τὸν πάρον γνωνάτα. Κι' ἀν̄ ἀσώμα καταλάβει τίτο, δὲν μὰ μιλήσῃ.

Ἔτην πολὺ ἀργά πειά γιὰ τὴν Βέρθα ν' ἀσύνη τὴν φρονή τῆς λογικῆς. Θὰ προτιμοῦσε νὰ μνημάστη τὰ πάντα, παρὰ νὰ γάληται τὸν Πιέρ—τὸν Πιερού—τὸν δρόσο της διάνων τῆς ψυχῆς της. Δποτε δὲν ἀγάπησε ποτὲ στὴν ζωὴ της, Κι' δταν βιτερό, ἀπὸ λίγο καιροῦ, ὁ Πιέρ τῆς ἔκπλοκητηκε πάλι ελγε κλίνει ἀτ' τὸ ταυτό τοῦ ἔργοστασιον δεσμάτεντε χιλιάδες φράγκα, τὶς ἀποτελέσεις στὶς κονθώνες, ἡ Βέρθα τοῦ ἔδιστος ἀ-μέσως τὸ χρηματικὸν αὐτὸν ποδῶν.

Τὴν ἔτομένη, ὁ Πιέρ Μπαράλ, ὑπέβαλε τὴν παρατήρηση του στὸ ἔγοντάσιο. Θεοροῦσε περιττὸ βέβαια νὰ σᾶς ποῦνε πάσι δὲν είχε καμιαὶ κατάχοη καὶ δτι' δτανεῖται ἔσεινες κιλιάδες φράγκα τοῦ χρεαζόντων γιὰ κάπιας ειρηνοῦδως. Σιγά-σιγά, τραλήξει καὶ ἀλλα ποσὰ ἀτ' τὴν Βέρθα. Κι' δταν κατάλαβε πώς τῆς πῆρε ἀρκετά, ἀποφάσισε νὰ διακρίη κάπια μαζί της.

* * *

Μελονότι ἡ Βέρθα δὲν τοῦ είχε πει τίτοτε, ὁ Πιέρ γνώριζε τὶς σχέσεις της μὲ τὸν κ. Ντελμπιέρ. Δποτε ἐπίσης γνώριζε δτι' δτι' διόπτης μὲ μέγαρο—γιὰ πρώτη φορά—ἡ διὰ διώμητο τὸ ἀπόγεια. “Οταν ἡ καμιαρέα ἀνήγγειλε στὴν Βέρθα τὸν κ. Μπαράλ, ἡ γεωργὶ γνωνάτα ἔγινε κάπωχον. Ἡ Λοιπά, ποὺ διάβαζε ἔνα μιθιστόριμα σὲ μὰ γνωνία, δὲν ἔδειξε τὴν πιερωματὴν ταραχῆ.

— Πές τοι κινόιο Μπαράλ, νὰ περάση στὸ σαλόνι! είτε τῆς καμαριάς την Βέρθα. Θὰ φθῇ καὶ ἐσύ, Λοιπά;

Μὰ ἡ Λοιπά ἀπάντησε ἀρνητικά καὶ προσποιήθηκε, δτι ἔξακολουθοῦσε τὸ δάμαστη. Μὰ ἡ καρδιά της χτυποῦσε δινατά. Ἀτ' ἐδῶ καὶ μὰ βδομάδα, είχε βεβαϊσθεῖ πειά, δτι δ. Πιέρ τὴν ἀπατοῦσε μὲ τὴν Βέρθα. Ἀγαποῦσε τρελλὰ τὸν Πιέρ καὶ δὲν ηὔρες δτι μὰ σκύτωνε, δτι μὰ σκοτωνόταν. Καὶ τὴν ίδια της φύλας

τὴν προδοσία τῆς φύλης του.

— Ηρθα νά σε πάρω νὰ κάνωνται ἔναν περίπατο, είτε δ. Πιέρ τῆς Βέρθας. δταν ἔτενή ἔτρεξε νὰ τὸν συναντήσῃ στὸ σαλόνι.

— Σήμερα είνε ἀδύνατον, τοῦ ἀποκρίθηρε ἔτεντι ταραγμένην. Καὶ δύ σε παρακαλέσω μάλιστα νὰ φύγης ἀμέσως, ἔτεδη...

— Ο Πιέρ προσποιήθηκε τότε τὸν ἡγιόττο. Πλησίασε τὴν Βέρθα, τὴν ἀρπάξει ἀτ' τοὺς διωτούς καὶ τὴν φόρτωσε μὲ ἀπότομο ὑρός :

— Περιμένεις κανένα; Ναι! αὐτὸν είνε! Περιμένεις κάπιοντα!

— Η Βέρθα τὸν κύταξε καταπλήκτη. Ἐτοιμάσταντο μάλιστα νὰ τοῦ δώσῃ ἔγιησης, δτσι, ξαρνικά, ἀνοιξε δη πόστα καὶ παροντάστηκε δὲν ἔστη, Ντελμπιέρ. Ὁ πλόνιος βιομήχανος ἔτρεξε μὲ φιλόποτη ματιά στὸν Μπαράλ. Ἡ Βέρθα διωτὸς δὲν ἔχασε τὴν ψυχαριά της. Χαρέτησε τὸν φίλο της καὶ γυνώντας στὸν Πιέρ, τὸν είτε:

— Θὰ φροντίσω γιὰ τὴν ὑπόθεσί σας, κύριε Μπαράλ...

— Εύχαριστο, κυρία μω! ἀποκρίθηκε μὲ παγερὸ ὑρός δ. Πιέρ.

— Κύ ἔγιης.

— Είνε ὁ μηνιστὴρ τῆς Λοιπάς εἰς ἔγιησης τότε ἡ Βέρθα στὸν κ. Ντελμπιέρ.

— Εχασε τὴν θέση του καὶ ἡρδε νὰ μὲ παρακαλέσῃ νὰ φροντίσω την.

— Η ὑπόθεσί τοῦ κ. Ντελμπιέρ διελύθηκεν ἀμέσως. Πῆρε την Βέρθα καὶ βγήκανε μαζὶν περίπατο μὲ τὸ αποκάντη. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, ἡ Βέρθα δὲν ἔπεισε νὰ σύλλογηται τὸν Πιερό της.

— Αντιπομονώσεις νὰ τὸν ξαναδῆῃ, γιὰ τὸν δώσων ἔγιησης.

— Οταν τέλος ἡ Βέρθα ξαναγίγισε μόνη της στὸ μέγαρο, βρήκε τὴν Λοιπά μόνη στὸ σαλόνι.

— Δὲν έσεις, ἀγαπητή μου, τῆς είτε μὲ προσποιητὴ καμόγελο, τί είτε στὸν Ντελμπιέρ, δια μὲ εἰδε μόνη μὲ τὸν Πιέρ...

— Μὰ ἡ Λοιπά δὲν τὴν ἀφησει νὰ προχωρήσῃ. Θανάτημη ἔχθρος δητανούσης μάτια της γιαλίζειν γνωνάτησαν ἔγινε. Τῆς είτε μὲ βραχινή φωνή :

— Ο Πιέρ Μπαράλ, ἔφυγε, λέγοντας πώς δὲν θέλει νὰ σε σὲ ξαναδῆῃ. Ἀν έχεις νὰ τοῦ πῆς τίκτε, μπορεῖς νὰ τοῦ τηλεφωνήσεις στὸ 70.092.

— Σὲ λίγο, στὸ μπάθο «Μπαλάκα» ἔνα γκαρόσια πληράκε τὸν Πιέρ Μπαράλ, ποὺ ἔπαιρε τ' ὀρεκτικό του σὲ μὰ γνωνία καὶ τοῦ είτε πὼς τὸν ξητοῖν στὸ τηλέφωνο.

— Στὴν ἀλλή ἀρχη τοῦ τηλεφονικοῦ σύρματος δητανὸς ή Βέρθα.

— Ποῦ είσαι τώρα, Πιερό; πότησε δ. Βέρθα τὸν νέο. Ποῦ μπορῶ νὰ φθῶ νὰ σὲ βρῶ... Μίλα μω! ἀπάντησε μου...

— Ο Πιέρ ἔξακολουθοῦσε νὰ ὑπάρχει τὸ θυμωμένο.

— Πιερό, σ' ἀγαπῶ! φύναξε ἔπεινη. Σ' ἀγαπῶ! Θέλω νὰ σὲ ξαναδῆ...

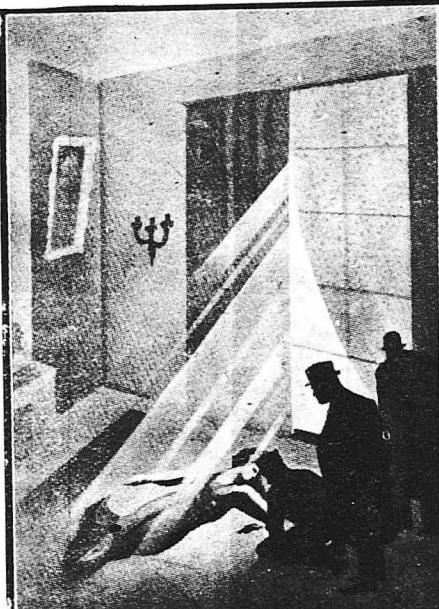
— Ποτέ!

— Θὰ σκοτωθῶ. Πιερό! φύναξε νὰ Βέρθα.

— Εναὶ σαρωπατικὸ γέλιο δητανὸς ήταν ἡ ἀπάντηση τοῦ Πιέρ. “Εξαφνα διωτὸς ἔπεισες ἔναν τρομερό κορτό. Μιά ὑπομία πρόσασε ἀτ' τὸ νοῦ του. Κιτρίνισε καὶ φύναξε :

— Βέρθα!... Βέρθα!...

— Μὰ δὲν ἔλαβε καμιά ἀπάντηση. Μέσα στὸ ἀκουστικὸ διωτὸ διχώριοταν τώρα τὴν

Τὸ πτώμα τῆς Βέρθας ντ' Ἀρσόν ηταν ξαπλωμένο στὴ μέση τοῦ σαλονιοῦ...

φωνὴ τῆς Λοιπάς :

— Βοήθεια!... Βοήθεια!...

— Ενῶ διαστηνόμος ἀνέρχονται τὴν Λοιπά, ἔνας γιαροφύλακας πῆγε στὸ μπάθο «Μπαλάκα», συνέλαβε τὸν Πιέρ Μπαράλ, καὶ τὸν ὀδήγησε στὸ σαλόνι.

— Η κυρία ντ' Ἀρσόν, ἔλεγε τὴν στιγμὴ αὐτή τὴν Λοιπά, τηλεφονοῦσε τὸν Πιέρ Μπαράλ, ἐνῷ ἔγιηση στεκόμενοι κοντά στὸ ποράθιο, κυττάζοντας τὸ σόδομο. Δὲν είδα λοιπὸν τὴ φύλη μου νὰ βγάνει τὸ περιστρόφορό της. “Εξαφνα τὴν δικαιούσα νὰ φράγη τὸ ποράθιον της. Τὴν ίδια στιγμή, ἀντήχησε θνάτησης την πιροβολισμός. Ἐτρεξε τότε, μὲ νὰ Βέρθα είχε σκοτωθεῖ πειά.

— Ο ἀστυνόμος ὑπονομιάστων πάλι η Λοιπά δὲν ἔλεγε τὴν ἀλήθεια. Δὲν μποροῦσε διωτὸ καὶ νὰ τὴν σύλλαβη. Ἡ κατάθεσης τοῦ Πιέρ Μπαράλ, ἐπιστρέβωντας τὰ λόγια της. Η Βέρθα ντ' Ἀρσόν τοῦ είχε πει ποράθιον, δτι μὰ σκοτωνότανε. Καὶ τὴν ίδια της στιγμὴν ἔπεισες ἔλλοντας τὴν ψυχήν της.

— Πότε τὸν φόρτωσε μὲ φρονή βαθειά :

— Αμέσως δ. Πιέρ κατάλαβε τὸ δοφάμα ποὺ είχε συμβεῖ. Τὸ βλέμμα ἔτεντι τῆς Λοιπάς—βλέμμα ἀγριοῦ καὶ ἀποφασιτικοῦ—τοῦ ἀπελάνηψε δὲν τὴν τρομερὴ ἀλήθεια. Ἡ Λοιπά είχε σκοτώσει τὴν Βέρθα. Τὴν μαστούσε, ἐπειδὴ τῆς είλεψε τὸν ἀγαπητόν της καὶ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ MONTAIN

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

E. Z.

'Η μωροφιά ποὺ τὴν χαρατηρίζει σὲ ἕ-ἀπτήλη μελαχροινή, φωτεινή, γελαστή, γοητευτική.' Αν ὑπάγετο σὲ ψηφοφορία καλλιστείων, ὄριστικά θὰ ἔσταιρε τὸ πρότο Βραβεῖο, διότι σὲ κάθε ἐμφάνισι τῆς σε κοσμικές συγκεντρώσεις ἔχει πλειοψηφία υψηφίων ἀρεσειας καὶ θαυμασμοῦ. Ή τοναλέττες της μαρτυρούν παεστρία γούνου, ὥπος ἔποιφιν ἐμπτεύσεως, συνήσεως, ἐκτελέσεως. 'Ο χορός της τέλειος ὥπος ἔποιφιν ωμομοῦ καὶ εὐληγμοῖς.' Η χώρη τῆς ἀπαράμιλη.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— 'Η δεξιώσεις ἐπινωθήσαν κατ' αὐτής καὶ γίνονται ἀφροδιή νόσαιον ἐμφανίσεων μεταξὶν αὐτῶν καὶ μερικὲς προφαντές, δύος τῶν δυού Κάθρουν Κουμαντάρου, Νίνης Πατάγου καὶ Πετρίτου.

— 'Ἐξαρετική ἡ δοθεῖσα ἑστερίας τῆς παρελθόντων Τρίτην παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἀλ. Πετρίτου. Τὸ σπίτι στολισμένο μὲ φόδος μυγδαλίες, συντροφιές καθισμένες κοντά στὰ τέξανα, μετριζούσαι πολλοὺς καὶ ἐπάνω ἡ νεολαία ἔχορεν. 'Η δεῖς Μάτσα μὲ κάτασπρα, εὐλύγηστη καὶ δραΐα, ἡ δεῖς Α., Σταθάτου μὲ μιτές, πολλὰ δραΐα, ἡ κ. Νεγροπούλης ἐξαρετική ἐμφάνισις μὲ ἀπότομα καὶ μεγάλο πρόσωπο φύργο, ἡ κ. Μαλαμίδα μὲ φόδος μιθὸς «πίκα» τοιαλέττα, ἡ κ. Ραζέλουν μὲ μιτές, γηικυτάτη ἡ δεῖς Κετσέα μὲ μιτές σπονδοῦ, χαριτωμένες ἡ δεῖς Δ. Λοβέρδου, Γ. Βλάχου, Ἐλλή Γ. Περιμαζόγλου μὲ τοιαλέττα φαλασπά, ἡ δεῖς Λοβέρδουν ἀνιλώμενην σὲ κάρη καὶ θεικυτάτητα, ἡ δεῖς Ψιαλή, ἀπό τίς πλέον «έλεγχάντε» τῆς βραδείας.

— Παρισταντο ἑπτός κ. καὶ κ. Κοίνου, κ. καὶ κ. Οίζονόμου, κ. καὶ κ. Μεταξᾶ, κ. καὶ κ. Γεωργανάδου, κ. καὶ κ. Σ. Τριαντόη, δὲ κ. Νεγροπούλης, κ. καὶ κ. Ψιακή.

— Στό γορετσικό «τεφαδάν» θαιμάζεται ἡ χάρις τῆς σλουέττας καὶ ἡ χορευτική δεινότης τῆς δος Μαρίας Ραζέλουν.

— 'Αναγγέλλονται χορευτικαὶ ἑπτερίδες παρὰ τῷ κ. καὶ τῷ κ. Εὐγενίδη, παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. 'Απ. Αλεξανδρή στὸ 20 τρέχ. Παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἀλ. Σταναβήλι χορευτικὴ «ἐκόταιλ-πάρετο» στὶς 24 Φεβρουαρίου γιὰ νεολαία, Στὶς 19 τρ. δεξιώσεις παρὰ τῷ Προσθετῆ Γαλλίας καὶ τῇ κ. Κλεμάν Σιμόν.

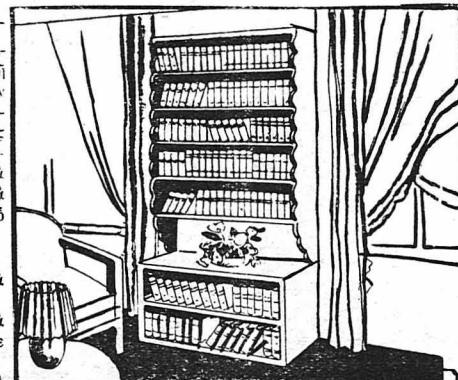
— 'Απὸ τὶς ὡραίωτερες ἑπτερίδες τῆς ἐποχῆς ἡτο παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ζαλογόστα.

— Παρενθέθησαν ἡ κ. Καραντάρη, ἡ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁ Βαδῶνος καὶ ἡ Βαρώνη Μάρτερερ, ἡ κ. 'Αργυροπούλου, κ. καὶ κ. Λαδοπούλου, δὲ κ. Μπέμητς, κ. καὶ κ. Μπόταση, κ. καὶ κ. 'Πλασκούν, κ. καὶ κ. Ψαλίδη, δὲ κ. Ρούφος, δὲ κ. Νικολαΐδης, δὲ κ. Βαλαριτής, κ. καὶ κ. Αθηναγόνους, κ. καὶ κ. Μασκᾶ, κ. καὶ κ. Ρ. 'Αργυροπούλου, κ. καὶ κ. Καλβοκορέση, κ. καὶ κ. Σταυρίδη, κ. καὶ κ. Κ. Βάσσουν.

— 'Απὸ τὶς πλέον ενύωρες ἡ κ. Νάντα Κυριακοῦ, ἡ κ. Μαλαϊδή μὲ κόκκινη, ἡ κ. Δρούλλια, ἡ κ. Καρέλλα, ἡ κ. Μτέμητ, ἡ κ. Μτότσα.

H MONTAIN

Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΠΙΠΛΩΣΙΣ

Μοντέρνα βιβλιοθήκη, μὲ τὴν δύοις μπορούμε νὰ στολίσουμε τὸ μεταξὶν δύο παραθύρων διάστημα.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

(Η ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΣΑΣ)

Α ἔλαν Νικ.—Πολὺ εὐχαριστώς σᾶς δίδω τὴν συνταγὴν ἐνὸς μίγματος μὲ πακομύδαλα, γιὰ τὰ χέρια :

Βοάζετε σὲ διού λίτρες νερὸς 250 γραμμάρια καθαρὸν καὶ τὸ ἀρίντετε στὴ φωτιὰ ὃς διού τὸ νερὸν νὰ μενῃ μόνο μᾶ καὶ μισή λίτρα. Κοπανίζετε σ' ἓνα γούδι 300 γραμμάρια πακομύδαλα καὶ 200 γραμμάρια ἀμύγδαλα γλυκὰ καὶ τὰ σίχνετε μέσα στὸ κρυσταλλόφορο, ἀνακατείνοντάς τα καλά. Επειτα προστέτετε 4 γραμμάρια βάσιμα τῆς Μέσσας, τ' ἀνακατείνετε πάλι καὶ περνάτε τὸ μίγμα ἀπὸ ἓνα λεπτὸ τούλωτάνι. Τὸ ἀρωματίζετε δὲ μὲ τρεῖς σταγόνες ἀποτάματος βανίλιας.

Τὸ μῆγα αὐτὸς διατηρεῖ τὰ χέρια σπότρα, μαλακὰ καὶ λεπτὰ καὶ τὸ μεταχειρίζοντας ἡ περίφριμη τόσο γιὰ τὸ πνεῦμα της, δύο καὶ γὰρ δραΐα τῆς χέρια, κινήσιν τὲ Σεβινί.

Ελληνική Δημ., 'Ἐνταῦθα.—Μοῦ γράφετα, διτὶ ἀγαπατέ πολὺν τ' ἀρωμάτα, ἀλλὰ κωστίζουν πολὺ ἀχριδινά τόρα καὶ γνὲ ἀπὸ θύ δέλτας να περούτε νὰ ἴστουμέστε μόνη σας ἓνα ἀρωματικό καλό καὶ φθινόν.

Σᾶς δίνω λοιτὸν μᾶ σχετικὴ συνταγὴ :

Infusion d' iris	1/2 litre
Baume du Pérou	5 gr.
Essence de lavande	25 »
Essence de rose	2 »
Teinture d' ambre	2 »
Infusion d' héliotrope	1/2 litre

Φρίζια.—Γιὰ τὸ πόδι σας σᾶς συμβούλευν μαρνίο μὲ ἀλατισμένο νερὸν καὶ συγχρόνιος ἐλαφρὸ μασσάζ, τατικά κάθε πρωι. Γιὰ τὸ στήθος σας πάλι σᾶς συνιστά μασσάζ περιστροφικὸ μὲ σφουγγάρι, μονοκεμένο σὲ νερὸ ἀλατισμένο.

Λιλιάν Ι. Χάρθεϊ, Πειραιᾶ.—Ἐνδυαρίστως σᾶς δίνω τὴν συνταγὴν μᾶς ἀρωματισμένης ποιντρας :

Amidon de riz	500 gr.
Fécule	500 »
Carbonat de magnesie	250 »
Essence de rose	1 »
Essence d' oeillet	0.50 »
Essence de geranium	1 »

Γὰ νὰ χρωματίσετε τὴν ποιντρα φούσ, προσθέτετε λίγο καρδίνιο. Ελληνική Δημ., σ. σ. α. δ. ε. τ. Θεσσαλονίκη.—Γιὰ τὴν ἐπίδρωσι τῶν χεριών σᾶς συνιστᾶ τὴν ἔξης λοπόν :

Eau de Cologne	200 gr.
Teinture de Belladonna à 10 o/o	20 »

Νεονία ή η.—Γιὰ τὶς ωτίδες τῶν χειλέων σᾶς συμβούλευν τακτικὸ τοπικὸ μὲ ἐλαφρὸ μασσάζ, μὲ λίγο βούτυρο κακάον.

Όσο γιὰ μάνη βασὴν μαλλιών σᾶς συνιστᾶ τὴν ἔξης, ώς τὴν πολὺ ἀβλαβῆ ἀτ' διετές τὶς ἀλλες :

Encre de Chine	60 gr.
Gomme adragante	100 »
Eau de roses	1 1/2 litre
Alcoolat de verveine	200 gr.

Μεταχειρίζεσθε τὴν παραπάνω βαφήν, ἀλειφόρας καλά μὲ ἀδημή τὰ μαλλιά σας μὲ τὴν βοήθεια μᾶς μικρῆς βούτυρος, ἀφοῦ πλέοντες προχωριμένως τὸ περάλι σας μὲ τέλειο :

Bicarbonate de soude	15 gr.
Eau chaude	1 litre

Μαριάννη Γ., Πειραιᾶ.—Νὰ διαλέξετε τὴν πρόσφατα μὲ πολιτικὴν ζώνην ἀπὸ σάτεν, καὶ γοβάκια ἀπὸ πράσινο σατέν. Επειτα πρόσινο περιδέραο, καὶ πράσινα σκουλαρίκια, θὰ δώσουν περισσότερον ἀδύνατην άριστην στὸ σηνάριον σας.

Ζίνα Α. Α.—Ἐνταῦθα.—'Η τιμητικὴ θέσις στὲ τραπέζη, εἰνε δεξιὰ στὴν οἰκείητα μὲ πολιτικὴν πρόσφατην περὶ κυρίου, καὶ δεξιὰ στὸν επιτόπιον παλεύειν, προκειμένου περὶ κυρίους. Σ' ἓνα ἐπιτόπιον τραπέζη, δὲν δηλώνουν ποτὲ τὴν πετούστα μετὰ τὸ δεῖτνο, ἀλλὰ τὴν ἀφίσιν ἀδίπλωτη ἐπάνω στὸ τοπικένι.

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ